

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 10/12
22.02.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Н, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 969/11 од 31.01.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 број 4368/11 од 20.10.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 22.02.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 969/11 од 31.01.2012. године, као основан, и утврђује да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж1 број 4368/11 од 20.10.2011. године, повређен закон - одредба члана 446. став 10. ЗКП-а, у корист окривљеног М.Н.

О б р а з л о ж е њ е

Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 бр. 4368/11 од 20.10.2011. године одбацио као недозвољену жалбу пуномоћника оштећеног В.Ф. изјављену против пресуде Основног суда у Неготину К. број 207/10 од 07.02.2011. године.

Против овог решења, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба кривичног поступка из члана 446. став 10. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева донесе пресуду којом ће утврди да је тим решењем повређен закон, у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног М.Н. и његовог браниоца, адвоката М.Т, на којој седници је

размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је нашао:

Захтев је основан.

Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 број 4368/11 од 20.10.2011. године одбацио као недозвољену жалбу пуномоћника оштећеног В.Ф. изјављену против пресуде Основног суда у Неготину К. број 207/10 од 07.02.2011. године, са образложењем да је јавни тужилац заступао оптужбу током целокупног првостепеног поступка при којој оптужби је остао до завршетка главног претреса и да стога оштећени, у смислу члана 364. став 4. ЗКП-а, није могао побијати првостепену пресуду у целости, већ само због одлуке о трошковима кривичног поступка, па је код таквог стања ствари жалбу пуномоћника оштећеног као тужиоца изјављену против првостепене пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оценио као

недозвољеном.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Београду наведеним решењем у корист окривљеног М.Н. повредио закон и то одредбу члана 446. став 10. ЗКП.

Из списка предмета произлази да је у кривичном поступку у предмету К 207/10 који се водио пред Основним судом у Неготину против окривљеног М.Н. због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, по оптужном предлогу Општинског јавног тужиоца у Кладову Кт. 103/09 од 14.10.2009. године, првостепени суд дана 07.02.2010. године донео пресуду којом је окривљеног на основу члана 355. тачка 1. ЗКП-а ослободио од оптужбе да је извршио наведено кривично дело, као и то да јавни тужилац није присуствовао главном претресу одржаном дана 08.09.2010. године и 23.11.2010. године, као ни 07.02.2011. године када је донета првостепена пресуда, док је оштећени са пуномоћником током целог главног претреса био присутан.

Дакле, првостепени суд је у конкретном случају поступао по одредбама Законика о кривичном поступку за скраћени поступак када се примењује члан 445. став 1. ЗКП који прописује да ће се главни претрес одржати и ако не дође јавни тужилац који је уредно позван и да оштећени, у том случају, има право да на главном претресу заступа оптужбу у границама оптужног предлога, као и одредба члана 446. став 10. ЗКП-а која предвиђа да оштећени има право да изјави жалбу против пресуде ако јавни тужилац није присуствовао главном претресу, без обзира да ли се жали јавни тужилац.

Имајући у виду да, као што је напред изнето, јавни тужилац иако је био уредно позван, није присуствовао главном претресу од самог почетка, па ни 07.02.2011. године када је донета првостепена пресуда, док је оштећени био присутан током целог главног претреса и заступао оптужбу у границама оптужног

предлога то је самим тим оштећени стекао право да изјави жалбу против првостепене пресуде по свим законским основима по којима се жалба може изјавити, у смислу члана 446. став 10. ЗКП.

Следствено изнетом погрешно је закључивање Апелационог суда у Београду да оштећени није имао право да изјави жалбу против првостепене пресуде у целисти, већ само због одлуке о трошковима кривичног поступка, па се основано захтевом за заштиту законитости истиче да је другостепени суд одбацивши жалбу пуномоћника оштећеног као недозвољену повредио одредбу члана 446. став 10. ЗКП-а и то у корист окривљеног М.Н.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, и применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а, само утврдио повреду закона, не дирајући у правноснажну судску одлуку с обзиром да је захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљеног.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.